

Kocsis-M. Brigitta

**AKARSZ
RÓLA
BESZÉLNI?**

 Publio

Akarsz róla beszélni?

Kocsis-M. Brigitta

2016.

Publio Kiadó

www.publio.hu

Minden jog fenntartva!

Illusztráció: Hámori Zsófia

*K. Sz-nek és S. A-nak,
mert ők azok, akik úgy érthetik ezeket a verseket,
ahogy én is értettem...*

ÁLTALÁBAN

írni kéne...

írni kéne egy megható verset/ oly melódiát, melyet még senki se' szerzett/ mélabúsat, hogy művészi legyen/ húset, hogy a szívben melegedjen/ érthetlent, eklektikust/ nyár esti melankólikust/ néhol ragacsosan túlzót/ rakok bele pár bevált kulcsszót/ szerelem, fájdalom, te meg én/ és ha összeáll az instant költemény/ megszámolom a porhoz, vízhez/ alvadt vérhez, verejtékhez/ hány csepp könnyet adtam/ aztán, ha a stílusokat megkavartam/ hogy igazán hatásossá váljon/ a lap alján dedikálom/ meg keltezem, az öröklét miatt/ tudod, az idő mindenre kihat/ már látom, az utókor hogy vizsgálja/ a történelmi háttér mennyire áthatja/ és posztmodern és a rímelés újszerű/ és ez a sor, ez de nagyszerű/ és meg csak forgok a síromban/ mert pont azt nem tudják, kiről írtam....

igen, jobb lesz, ha most rögtön

még melegében összegyűröm...

you have a new message

twittereztem nagyvilágba millió fáradt éjszakán,
posztoltam az egyházak legnépszerűbb fórumán.

böködtem én erős hittel facebook profilod falát,
lájktoltam az összes szentnek közösségi oldalát.

írtam wordben, pdf-ben, antivírust futtatva,
hátha úgy majd átengedi szent péternek tűzfala.

ha a szöveg nem veszik el a bináris kódolás miatt,
és a kékhálál meg fatal error most az egyszer nem szivat,

ha nem téved el ez a pár sor a mocorgó bitek között,
ha nem botlik meg, és átsuhan a spamszűrőd mögött,

akkor kérlek, küldj nekem egy parányi biztató jelet:
lájktold, amit írtam, hogy tudjam, jó, amit teszek.

akarsz róla beszélni?

persze, hogy butábbak vagyunk,
mert folyton fűtitek az agyunk,
és ha szólunk, hogy pontosan értjük a lényegét
akkor porba tapossuk a maszkulin énetek.

egy fiúval el kéne már beszélgetnem cseppet,
csak azt nem lehet, mert vagy mélységesen megvet,
vagy le akar fektetni, ami idővel összejön neki,
és akkor már sikerült a lenézést indokolttá tenni,
sőt, akkor már én is lenézem magam a tárgyalt okból,
és mindig én jövök ki rosszul a dologból,
mert őt senki sem nézi le soha
maximum ha felüti fejét a gonorrhoea.

én közben valahol már elvesztettem a fejem
és végérvényesen elvakított a szerelem,
már arra sem emlékszem, hogy miért néz le,
és hogy tulajdonképpen csak beszélgetni akartam vele,
csak arra, hogy milyen különleges lehettem,
hogy egykor még szóba állt velem.

tényleg egy fiúval el kéne már beszélgetnem.

a fontos beszélgetésekhez úgyis....

...jaj, még valami...

...csak azt akartam mondani...

...hm...tehát...arról lenne szó...

...ugye figyelsz?...jó...

...szóval...arra jutottam...

...hogy is mondjam...

...khm...khm...a megfogalmazás...

...az...az a problémás...

...tényleg, nem tartlak fel?...

...nyugodtan menj el...

...vagy érdekel?...

...persze...hol is tartottam?...

...jaj, igen....csak azt akartam...